

## عنوان مقاله:

بررسی میزان توجه به حقوق و ضوابط انرژی و پایداری از جنبه معماری در قوانین معماری و شهرسازی ایران

## محل انتشار:

ششمین همایش ملی معماری و شهر پایدار (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

## نویسندگان:

مریم احمدی منامن - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

مهدیه ابراهیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه ارومیه، ارومیه، ایران

مظفر عباس زاده - عضو هیئت علمی دانشکده معماری، شهرسازی و هنر ارومیه، ارومیه، ایران

## خلاصه مقاله:

رشد سریع جمعیت، پیامدهای ناخوشایندی برای محیط زیست داشته است. فعالیت های مربوط به ساخت و ساز چهل درصد از منابع و انرژی جوامع را مصرف می کند و به همین نسبت نیز در آلودگی های زیست محیطی دخیل است. همچون سایر مقولات معماری، معماری پایدار هم دارای اصول و قواعد خاص خود است که به طور کلی این سه مرحله را در بر می گیرد: ۱ - صرفه جویی در منابع ۲ - طراحی برای بازگشت به چرخه زندگی ۳ - طراحی برای انسان، که هر کدام، استراتژی های خاص خود را دارند. مقاله حاضر درباره لزوم توجه به قوانین و ضوابط معماری پایدار در ایران و بررسی امکانات و موانع اجرای آن است. هدف این ضوابط، دستیابی به کیفیت محیطی برتر، در راستای اهداف توسعه پایدار است. در گذار از معماری متعارف به معماری پایدار، قوانین معماری نیازمند تحولی اساسی می باشد و با موانع متعدد و ساختاری هم مواجه است. مشکلات ضوابط معماری پایدار در ایران، شامل استفاده از منابع محیطی، حمل و نقل، مصرف انرژی، مصالح ساختمانی، جمع آوری و یکپارچه سازی سامانه های ساختمانی و کاربری های چند منظوره و منطبق با ارزش های انسانی می شود. در ایران این مسایل در تقابل با عادات جامعه قرار دارد و نیازمند هماهنگی ساختار مدیریتی و ایجاد مقررات و ضوابط جامع، مشخص و قابل اعمال است که به آن پرداخته می شود.

## کلمات کلیدی:

انرژی، توسعه، حقوق معماری، ضوابط پایداری، معماری پایدار

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1431931>

